

**ДОСЛІДЖЕННЯ АНАЛГЕТИЧНОЇ
ТА АНТИЕКСУДАТИВНОЇ АКТИВНОСТЕЙ ПОХІДНИХ
В РЯДУ МІДНИХ КОМПЛЕКСІВ ФЕНІЛАНТРАНІЛОВОЇ КИСЛОТИ**

Вандяєва А.О.

Науковий керівник: Таран А.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

avtaran20@ukr.net

Вступ. На сьогодні арсенал анальгетичних та протизапальних засобів, що виробляються фармацевтичною промисловістю, досить різноманітний. Але і досі однією з актуальних проблем фармакологічної науки є пошук нових ефективних знеболюючих препаратів. Це пов'язано із тим, що сучасні анальгетики часто спричиняють негативні побічні ефекти. Зокрема, метамізол натрію, який має токсичний вплив на червоний кістковий мозок, і досі популярний у нас. Аналогічна ситуація і з диклофенаком натрію, який має невелику широту терапевтичної дії та пошкоджує шлунково-кишковий тракт.

Мета дослідження. Метою наших експериментальних досліджень був пошук нових, більш ефективних та безпечних лікарських засобів для лікування болю та запальних захворювань серед похідних фенілантранілової кислоти.

Матеріали та методи. Як об'єкти дослідження були взяті вперше синтезовані мідні комплекси фенілантранілової кислоти. Анальгетичну активність визначали на безпородних мишах масою 18-23 г по методиці «гарячої пластинки». Для уточнення механізмів знеболення для препаратів-лідерів використовували методику «оцтових корчів». Вивчення протизапальної активності проводили на експериментальній моделі ексудативного асептичного запалення, викликаного субплантарним введенням у задню лапку щура 0,1 мл 2%-ного розчину формаліну.

Результати дослідження. В результаті проведених досліджень встановлено, що до початку експерименту час з моменту переміщення на гарячу поверхню пластини до моменту появи поведінкової відповіді на больове подразнення становив в середньому 10,9 с. у контрольної групи. Час відповіді після введення досліджуваної речовини СНФК-3 збільшувався, загалом, на 46% порівняно з інтактним контролем. На моделі «оцтових корчів» ця ж речовина зменшувала чутливість вісцеральних ноцицепторів сприйняття болю під дією хімічного подразника на 43%. В ряді мідних комплексів 5-сульфамойл-N-фенілантранілової кислоти найбільший антиексудативний ефект виявила сполука СНФК-7, яка в дозі 8 мг/кг викликала пригнічення набряку через 4 години на 48% та через 24 години - на 21%.

Висновки. Таким чином, проведені експериментальні дослідження знеболювальної та протизапальної активностей показали перспективність створення нових, більш ефективних і безпечних ліків на основі похідних мідних комплексів фенілантранілової кислоти. Сполуки з шифрами СНФК-3 та СНФК-7 рекомендуються для проведення поглиблених досліджень щодо визначення гострої токсичності (LD50), середньої ефективної дози (ED50), вивчення анальгетичної та протизапальної активностей на інших моделях больового подразнення та запалення.